

РЕШЕНИЕ

№ 1608

гр. София, 05.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **416** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение № 283340 от 22. 11. 2019 г. по НАХД № 7292 / 2019 г. (по погрешка посочен номер 7282), Софийски районен съд, НО, 105 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 405409-0327323 / 06. 02. 2019 г., издадено от началник на сектор „Оперативни дейности“ – С., при ЦУ на НАП, с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, за нарушение на чл. 42, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-18 / 13. 12. 2006 г.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на ТД на НАП С., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение, съобразно представен списък.

Ответникът, чрез законния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Д. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Установено е, че на 19. 08. 2018 г. при извършена проверка от служители на ТД на НАП С., в търговски обект – рафтинг база, стопанисван от [фирма], находящ се в [населено място], гл. път Е79, К. ханче, се установило че търговецът не съхранява в търговския обект свидетелство за регистрация на наличното фискално устройство. Резултатите от проверката са отразени в протокол за извършена проверка, като на 22. 08. 2018 г. се съставил АУАН, връчен на същата дата срещу подпис на пълномощник на търговеца, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 42, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-18 от 13. 12. 2006 г. на МФ.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 405409-0327323 / 06. 02. 2019 г. от началник на сектор „Оперативни дейности“ – С., при ЦУ на НАП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Касационна инстанция счита, че правилно от страна на районния съд е прието, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН дава възможност на АНО да освободи нарушителя от административно-наказателна отговорност, като прецени, че случаят е маловажен. След като не е извършил преценка, относно наличието на маловажен случай, административнонаказващия орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, водещо до отмяна на обжалваното наказателно постановление, тъй като преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК.

В случая действително е налице нарушение, но то не е съществено и по никакъв случай не може да се приеме, че същото се отличава с висока степен на обществена опасност, каквито доводи са изложени в касационната жалба.

Общественоопасно е деянието, което застрашава или уврежда личността, правата на гражданите, собствеността, установения с Конституцията правов ред в Република България или други интереси, защитени от правото.

Преценката, дали извършеното административно нарушение представлява маловажен случай, е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки конкретен случай, а именно: разкрива ли съвкупността от обстоятелства, при които е извършено конкретното нарушение, по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с типичната за дадения вид посегателство. Така „маловажен случай” ще бъде това административно нарушение, което с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените

случаи на нарушения от същия вид. Преценката за приложението на чл.28 ЗАНН се прави с оглед засегнатите от деянието обществени отношения, липса на вредоносен резултат (когато нарушението е от категорията на резултатните) и всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност.

Видно е, че нарушението се състои в липсата на съхранение в обекта на свидетелство за регистрация на фискалното устройство, като същото е представено впоследствие на контролните органи. От тази липса не са произвели никакви вредни последици, като наличието на маловажен случай се преценява за всяко административно нарушение конкретно и същото не зависи от състава на нарушението. В конкретния случай, безспорно е установено, че макар и да е налице нарушение същото е несъществено, поради което правилно е приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка съдът съобрази, че при извършената проверка не е открита разлика в касовата наличност, а в същото време се касае за обект – рафтинг база, която се намира извън границите на населено място и съхранението на всички документи на това място, би било прекалено затруднително.

В случая, съдът счита, че самото производство вече е осъществило целите на генералната и специалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН, за спазване на финансовата дисциплина и счетоводната отчетност, поради което налагането на административно наказание ще бъде явно несправедливо.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 283340 от 22. 11. 2019 г. по НАХД № 7292 / 2019 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение – 105-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.